

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] Udtryk for, at man alene skulde have tænkt paa fremtidige Forhold, saaledes at forud for Loven foretagne Priskalkulationer skulde kunne opretholdes, selv om Prisen ligger højere, end Lovens Bestemmelser vilde føre til. Om Spørgsmaalet har Handelsministeriet modtaget Henvendelse fra Handelsorganisationerne, der har ønsket Spørgsmaalet afklaret, og jeg vil gerne benytte den Lejlighed, der her gives mig, til at understrege, at det ikke har været Hensigten med de benyttede Ord at give Udtryk for, at der alene tænkes paa fremtidige Forhold, men at Ordene maa læses, som de staar, nemlig at ingen Varepris, saa længe Loven er gældende, maa ansættes højere end i Loven foreskrevet. Denne Forstaaelse af Løven er da ogsaa fastslaaet ved en nyligt afsagt Landsretsdom, og det er ikke fra Handelsministeriets Side skønnet nødvendigt at søge Spørgsmaalet yderligere præciseret i Lovteksten.

Jeg kommer dernæst til § 13. Til denne Paragrafs Iste Stykke er føjet et nyt Punktum, hvorefter Priskontrolraadet i Forbindelse med Fastsættelse af Størstepriser eller -avancer kan give nærmere Forskrifter med Hensyn til Varernes Sortering, Emballering og Mærkning m. v. Bestemmelsen tilsigter alene at præcisere Priskontrolraadets Beføjelse i saa Henseende, idet Raadet allerede i Praksis ved de forskellige Prisordninger af mere omfattende Karakter har fastsat Forskrifter af den nævnte Art.

Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke vedrører Priskontrolraadets Adgang til at udfærdige Prisstop. Ifølge Bestemmelsen kan Priskontrolraadet, hvor særlige Forhold gør dette paakrævet, for et Tidsrum af indtil 3 Maaneder ad Gangen bestemme, at der for bestemte Varers eller Branchers Vedkommende ikke uden Raadets Samtykke maa beregnes højere Priser end de paa en bestemt Dato lovligt gældende Priser. Denne Adgang har Priskontrolraadet benyttet i adskillige Tilfælde, og Bestemmelsen har i det hele vist sig særdeles hensigtsmæssig og nyttig. Fra Erhvervs side er der over for Handelsministeriet rejst Spørgsmaal om at begrænse denne Bestemmelse, idet man har henvist til, at Priskontrolraadet ved flere Lejligheder har forlænget Prisstop, der har løbet i 3 Maaneder, indtil videre, og der er herved henvist til, at det har været en Forudsætning for den paagældende Lovbestemmelse, at den kun skulde give Mulighed for midlertidigt at standse Prisudviklingen, indtil der kunde blive Tid til Gennemførelse af varigt regulerende Prisforanstaltninger

paa det paagældende Omraade. Jeg kan oplyse, at man fra Priskontrolraadets Side i videst muligt Omfang søger at undgaa Forlængelse af Prisstop, navnlig ved Indførelse af Maksimalpriser, inden det paagældende Prisstop udløber. Det har imidlertid vist sig praktisk at kunne forlænge et Prisstop, og der forekommer ogsaa Tilfælde, hvor vedkommende Erhvervsorganisation har fortrukket en saadan Forlængelse fremfor Indførelse af Maksimalpriser. Dette har f. Eks. været Tilfældet for Skotøjsreparationers Vedkommende, og ogsaa paa andre Omraader har en Forlængelse af Prisstoppet vist sig som en nødvendig Foranstaltning sideløbende med Maksimalprisfastsættelser. Jeg kan saaledes nævne en Vare som Kaffeestatning; Maksimalprisen har her af Hensyn til nye Virksomheder maattet sættes relativt højt, og det vilde derfor være uforsvarligt at ophæve det gældende Prisstop for denne Vare. Man har derfor ment det rettest at opretholde Adgangen til at forlænge Prisstoppene. Man opnaar herved tillige, at de Forskelligheder i Henseende til Arbejdets Kvalitet, der for visse Fags Vedkommende gør sig gældende inden for de forskellige Forretninger, fremdeles vil kunne komme til Udtryk i de beregnede Priser, hvilket vanskeligere lader sig gøre, hvor Reguleringen sker i Form af en generel Maksimalprisfastsættelse. Som fremhævet har der vist sig Tilfælde, hvor vedkommende Organisationer selv har ønsket udfærdigede Prisstop forlænget, og der er derfor i Overensstemmelse med Erhvervsønsker foreslaaet optaget den Regel, at Priskontrolraadet, for saa vidt en Forlængelse skønnes paakrævet, skal forhandle derom med vedkommende Erhvervsorganisation eller Brancheforening.

Endelig skal jeg nævne Bestemmelserne i § 19, der indeholder Reglerne om Straf for Overtrædelse af Prislovens Regler og de i Henhold til denne Lov udfærdigede Forskrifter. Angaaende Ændringsforslagene, der er udarbejdet efter Henstilling fra og i Samraad med Anklagemyndigheden, tillader jeg mig at henvise til de til Paragraffen knyttede Bemærkninger, idet jeg kort skal omtale enkelte af dem. Det foreslaas, at der aabnes Adgang til at idømme Bøde som Tillægsstraf til Hæfte og Fængsel. Fra Anklagemyndighedens Side er det anført, at der skønnes at være Trang til en saadan Bestemmelse, idet den almindelige Regel i Straffelovens § 50; 2det Stykke, om saadan Tillægsstraf ikke er fundet helt tilstrækkelig. Endvidere aabnes der Adgang til, at der ogsaa kan finde Konfiskation af Varer